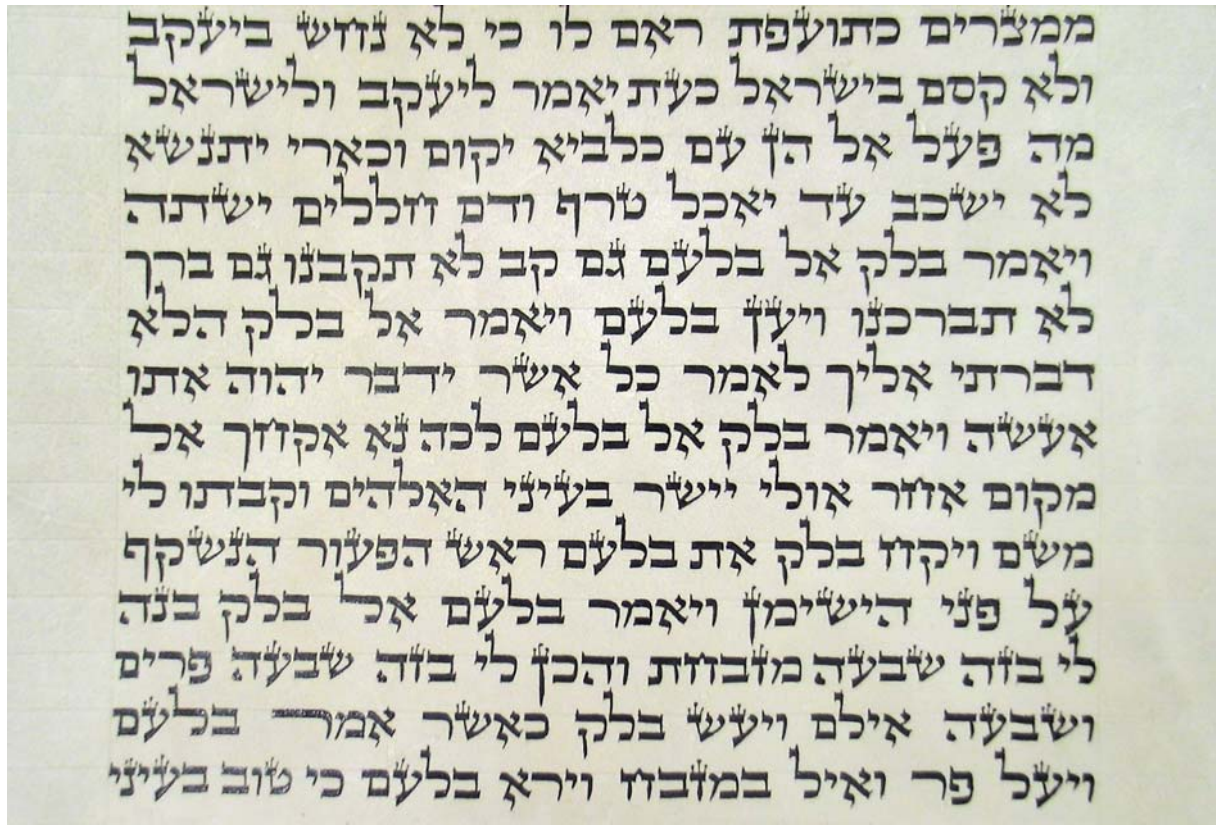

Sefer Torah N°5 : Anonyme

Origine	Don anonyme 1991 effectué à la mémoire des grands parents du donateur
Hauteur	47 cm
Décoration des Etz 'Hayim	Bois vernis sérigraphié
Parchemin	Blanc crème
Ecriture	Légère, fine et aérée. L'écriture bien que régulière ne donne pas l'impression d'une grande maîtrise du tracé et manque un peu de « caractère » (pas de plein et de délié). La justification des lignes se fait par soit par élargissement soit par rétrécissement de certaines lettres. Les taguim sont discrets
Conformité Tikoun	Oui
Lisibilité	Assez bonne

ומה זעמה ישראל מה אקב לא קבה אל ומד
אלעם כל זלזל יהודה כי מראש צרים אראלנו
ומגבלות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובטנים
לא יתחשבו מי מנה עפר יעקב ומספר את רב
ישראל ומת נפשי מות ישראל ודחי אחריתי
סבחה ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב
איב לקחתיך והנה ברכת בך ויען ויאמר הלא
את אשר יששם יהוה בפי אמו אשמר לדבר
ויאמר אליו בלק לך לא אתי אל מקום אחר אשר
תראנו מלשם אפס קעזה ותיאה וכלו לא ותיאה
והבנו לי מלשם והקחזו עדה צפים אל ראש
הספנה וכן שבעה מזבחת ויעל פרי ואיל במזבח
ויאמר אל בלק והתקרב קה על עולתך ואנכי
אקריה כה דקר יקרה אל בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר ערב אל בלק וכה תרברב ויבא אליו והען
לצב על עולתו וישרי מואב אמו ויאמר לו בלק
מה דבר יהוה וישא משילו ויאמר קום בלק
ושמל האדניה עדי בט צפר לא איש אל ויכזב
וכן אדם ויתחכם ההוא אמר ולא יעשה ודבר
וכא יקמנה הנה בך לקחתי וברך והא אשיבנה
לא היט און ביעקב וכלא ראה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו אל מוציאם
משפחה כותעת ראש לו כי לא נחש ביעקב
וכלא קסם בישראל כעת ויאמר ליעקב ולישראל
מה פועל אל הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא
לא ישכב עד יאכל טרף דם וחללים ישיתה
ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם בך
לא תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא
דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתנו
אעשה ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל
מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי
משם ויקח בלק את בלעם ראש הפענור הגשקף
על פני הישימון ויאמר בלעם אל בלק בנה
לי בזה יטבעה מזבחות וכן לי בזה יטבעה פרים
ושבעה אילם ויש בלק כאשר אמר בלעם
ויעל פרי ואיל במזבח וירא בלעם כי טוב בעיני
יהוה לברך את ישראל ולא הבר כפעלם בפעלם
לקראת נחשים וישת אל המדבר פנו וישא
בלעם את עינו וירא את ישראל שכן לשבטיו
ותהי עליהם רוח אלהים וישא משילו ויאמר נאם
בלעם בט בער נאם הגבר שיתם העין נאם שמל
אמרי אל אשר מחזה שדיו יזדה נכל וגלוי עינים

מה טבו אהליך יעקב משלתיך ישראל כחללים
נטיו כננת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים
עלי מים וכל מים מרליו וזרעו במים רבים וירם
מאגז מלכו ותנשא מלכותו אל מוציא ממצרים
כתועפת ראש לו יאכל גוים יריו ונעמתיים יגיס
ווחיו ומחן פרע שכם סארי וכבליא מי יקיימו
מברכך ברוך וארריך ארוך ויזר אף בלק אל
בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם כלקב
איבי קראתיך והנה ברכת בך זה שלישי פעמים
ועתה ברוך לך אל מקומך אמרתי ככר אכבדך
והנה מנערך יהוה מכבוד ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלכך אשר שלחתי אלי דברתי
לאמר אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא
אוכל לקבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה
מלכי אשר ידבר יהוה אמו ודבר ועתה הנני
הולך לעמך לכה איערך אשר יעשה העם הזה
לעמך באחרית הימים וישא משילו ויאמר נאם
בלעם בט בער נאם הגבר שיתם העין נאם שמל
אמרי אל וירע דעתך עליון מחזה שדיו יזדה נכל
וגלוי עינים אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
דרך מוכב מיעקב וקם שבת מישל-אכ' ומוחן
פאמי מואב וקרקר כל בני שית יהוה אדום וישרה
והיה ורשה שיער איביו וישראל עשה חיל וירד
מיעקב והאביר שירד מעור וירא את עמלק וישא
משילו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי
אבר וירא את הקניז וישא משילו ויאמר אידן
מושבך וישם בפלע קנך כי אם יהוה לבקר קין
עד מה אשור תשכר וישא משילו ויאמר אוי מי
יחיה משלמו אל ונים מירד כנסו וענו אשר ונענו
עבר וגם הוא עדי אבר ויקם בלעם ויך וישב
למקומו וגם בלק הלך לדרכו
וישב ישראל בששים ויחל העם לזנות אל בעדת
מואב ותקראן לעם לזבוני אלהיהן ויאכל העם
וישתונו לאלהיהן וימך ישראל לבעל פנור
ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה
קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נד
השמישי וישב חורן אף יהוה מישלאל ויאמר
משה אל עפטי ישראל הנה אנו אנוש
הנצמדים לבעל פנור והנה איש מבני ישראל
בא ויקרב אל אחיו את המדיניות לעינו משה
ולעניו כל עדת בני ישראל והמה בכים פתחו
אהל מועד וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

ויקם מתוך העדה ויקח רמזו בידו ויבא אחר
איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את
איש ישראל ואת האשה אל קבתה ויתעלז
המזפה מלך בני ישראל ויהיו המתים במזפה
ארבעה ועשרים אלה
וידבר יהוה אל משה לאמר פנחס בן אלעזר בן
אהרן הכהן השים את חמוטי מלך בני ישראל
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי אדם בני
ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו את בתי
שלוס והיתה לו ולזרעו אחרי ברית כהנת עובד
ותות אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
ושים איש ישראל המכה אשר הכה את המדיניות
זמרי בן סלוא נשיא בית אב לישמעל ושים האשה
המכה המדיניות כזבי בת צור ראש אמות בית
אב במדין הוא
וידבר יהוה אל משה לאמר יצור את המדינים
והכיתם אותם כי צריים הם לכם בלבליהם אשר
נכלו לכם על דבר פנור ועל דבר כזבי בדת נשיא
מדין אותם המכה ביום המזפה על דבר פנור
ויהי אחרי המזפה
ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר שאו את ראש פל עדת בני ישראל
מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא
עבא בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן ירוחו לאמר מבן עשרים
שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני
ישראל היצאים מארץ מצרים ראובן בסך
ישראל בני ראובן וזנוך משפחת החזי לפכא
משפחת הפלאי לחצרון משפחת החצורוני
לכרמי משפחת הכרמי אלה משפחת הראובני
ויהיו פקדיהם שלשים וארבעים אכף ועלכל
מאות ושלשים ובני פלוא אביאב ובני אביאב
נמואל ודת ואבירם הא דתן ואבירם קרוא
העדה אשר הננו על משה ועל אהרן בעדת
קרח בהצתם על יהוה ותפנתו הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש
את חמשים ומאתים איש ויהיו נלם ובני קרח
לא מו
שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי
לימין משפחת הימני לביסין משפחת הביסי
לזרז משפחת הזרזי לשלואל משפחת השלואלי
אלה משפחת השמעני שלים ועשרים אכף

